

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

- เพื่อศึกษาสภาพในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดการศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครุผู้สอน และนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพิษณุโลก
- เพื่อศึกษาปัญหาในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ ไปใช้ในการจัดการศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครุผู้สอน และนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพิษณุโลก

วิธีดำเนินการวิจัย

- ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร ครุผู้สอน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพิษณุโลก ปีการศึกษา 2546 มีจำนวนพนักงานครุเทศบาล ทั้งหมด 152 คน แบ่งเป็น ผู้บริหารจำนวน 11 คน ครุผู้สอนจำนวน 141 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพิษณุโลก จำนวนนักเรียนทั้งหมด 479 คน (กองการศึกษาเทศบาลนครพิษณุโลก 2546)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

- ผู้บริหารและครุผู้สอน ใช้ประชากรทั้งหมด จำนวน 152 คน
- นักเรียน ใช้การสุ่มตัวอย่าง ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จาก 5 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพิษณุโลก ซึ่งได้แก่ โรงเรียนเทศบาล 1 (วัดน้อย) โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดคุหะสวาร์ค) โรงเรียนเทศบาล 3 (วัดท่ามะปราง) โรงเรียนเทศบาล 4 (ชุมชนวัดธรรมจักร) โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดพันปี) โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยเลือกมาโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน และใช้นักเรียนในห้องทั้งหมด รวมจำนวน 180 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพ และปัญหาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพิษณุโลก ซึ่งได้สร้างขึ้นเอง แบบสอบถามแยกออกเป็น 2 ฉบับ คือฉบับที่ 1 สำหรับผู้บริหารและครุผู้สอน ฉบับที่ 2 สำหรับนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น ฉบับละ 3 ตอน ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามผู้บริหารและครุพัสดุสอน

**ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)**

**ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการนำไปใช้
ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพิษณุโลก แยกตามประเภทวัสดุ อุปกรณ์
เทคโนโลยีสารสนเทศที่มีใช้ในโรงเรียน และการบริหารงานในโรงเรียนทั้ง 6 งาน ได้แก่ งาน
วิชาการ งานบุคลากร งานกิจการนักเรียน งานอาคารสถานที่ งานธุรการ การเงิน พัสดุ และ
งานความสัมพันธ์กับชุมชน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ
(Check List)**

**ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้
ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพิษณุโลก มีลักษณะเป็นแบบมาตรา^{ส่วนประมาณค่า}(Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) ชนิด 5 ระดับ คือ มาก
ที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และแนวทางการแก้ไขปัญหาแบบเดิมค่า**

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามนักเรียน

**ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจตรวจสอบรายการ (Check List)**

**ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการนำไปใช้
ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพิษณุโลก แยกตามประเภท
ได้แก่ โทรศัพท์ โทรทัศน์ทางไกล คอมพิวเตอร์ เครื่องปรินต์ เครื่องเขียน (CAI)
โปรแกรมสำเร็จรูปต่างๆ และอินเทอร์เน็ต ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบ
รายการ (Check List)**

**ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการนำไปใช้
สารสนเทศไปใช้ของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพิษณุโลก มีลักษณะเป็นแบบมาตรา^{ส่วนประมาณค่า} (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) ชนิด 5 ระดับ คือ^{มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และแนวทางการแก้ไขปัญหาแบบเดิมค่า}**

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้จัดได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยได้ดำเนินการดังนี้

1. ขอหนังสือจากสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาลัยราชภัฏ
พิบูลสงคราม ถึงผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพิษณุโลกทั้ง 5 โรงเรียน เพื่อขอความ
ร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยอนุญาตค่าเฉลี่ยการเก็บข้อมูล จากผู้บริหารโรงเรียนทั้ง 5 โรงเรียน โดยผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

สกัดที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามตาม ที่ได้วันคืนมาทุกฉบับ
2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์จัดทำคู่มือลงรหัสข้อมูลวิเคราะห์ค่าสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
3. ข้อมูลที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) วิเคราะห์ทางสถิติโดยหาความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
4. ข้อมูลที่มีลักษณะปลายเปิด (Open-ended question) ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

สรุปผลการศึกษา

1. ผลการศึกษาข้อมูลจากผู้บริหาร ครุภัณฑ์ และนักเรียน เกี่ยวกับสภาพการณ์เทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในกรรัตการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดมหาวิทยาลัยพิษณุโลก ในภาพรวม

1.1 ด้านสภาพการใช้สัดส่วน อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนตามความต้องการของผู้บริหาร และครุภัณฑ์

1.1.1 โทรศัพท์ ทุกโรงเรียนมีการใช้โทรศัพท์ และส่วนใหญ่เห็นว่า มีโทรศัพท์จำนวน 1 เครื่อง ซึ่งผู้บริหาร และครุภัณฑ์ 5 โรงเรียน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า มีโทรศัพท์ไม่เพียงพอ

1.1.2 ภาระศึกษาทางไกล โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีการศึกษาทางไกล ยกเว้นโรงเรียนเทศบาล 3 (วัดท่ามะปาง)

1.1.3 คอมพิวเตอร์สำนักงาน ทุกโรงเรียน มีคอมพิวเตอร์สำนักงาน ส่วนใหญ่เห็นว่ามีคอมพิวเตอร์สำนักงานจำนวน 1 - 3 เครื่อง ยกเว้นโรงเรียนเทศบาล 3 (วัดท่ามะปาง) มีจำนวนคอมพิวเตอร์สำนักงานมากกว่า 6 เครื่อง ผู้บริหาร และครุภัณฑ์ ทุกโรงเรียนมีความคิดเห็นว่ามีคอมพิวเตอร์สำนักงานไม่เพียงพอ

1.1.4 คอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการสอนนักเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่ มีคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการสอนนักเรียน ยกเว้นโรงเรียนเทคโนโลยี 1 (วัดน้อย) ที่ไม่มีคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการสอนนักเรียน โดยส่วนใหญ่มีอัตราส่วนจำนวนคอมพิวเตอร์ต่อนักเรียนดังนี้ โรงเรียนเทคโนโลยี 2 (วัดคุหาสวรรค์) มีคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการสอนนักเรียน จำนวน 1 เครื่อง ต่อนักเรียน 4 คน ขึ้นไป โรงเรียนเทคโนโลยี 3 (วัดท่ามະปfrag) และโรงเรียนเทคโนโลยี 4 (ชุมชนวัดธรรมจักร) มีคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการสอนนักเรียน จำนวน 1 เครื่อง ต่อนักเรียน 3 คน โรงเรียนเทคโนโลยี 5 (วัดพันปี) มีคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการสอนนักเรียน จำนวน 1 เครื่อง ต่อนักเรียน 2 คน ผู้บริหาร และครูผู้สอนทุกโรงเรียน มีความคิดเห็นว่ามีคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการสอนนักเรียนไม่เพียงพอ

1.1.5 เครื่องปรินเตอร์ ทุกโรงเรียน มีเครื่องปรินเตอร์ โรงเรียนเทคโนโลยี 1 (วัดน้อย) โรงเรียนเทคโนโลยี 2 (วัดคุหาสวรรค์) โรงเรียนเทคโนโลยี 4 (ชุมชนวัดธรรมจักร) มีเครื่องปรินเตอร์จำนวน 1 – 3 เครื่อง โรงเรียนเทคโนโลยี 3 (วัดท่ามະปfrag) และโรงเรียนเทคโนโลยี 5 (วัดพันปี) มีเครื่องปรินเตอร์จำนวน 4 – 6 เครื่อง ผู้บริหาร และครูผู้สอนทุกโรงเรียน มีความคิดเห็นว่ามีคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการสอนนักเรียนไม่เพียงพอ

1.1.6 บันทึกคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ทุกโรงเรียนไม่มีบันทึก บันทึกคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)

1.1.7 อินเทอร์เน็ตสำหรับครุ และสำหรับนักเรียน ทุกโรงเรียน ไม่มีอินเทอร์เน็ตสำหรับครุ และนักเรียน

1.1.8 ครุสอนคอมพิวเตอร์ โรงเรียนส่วนใหญ่ มีครุสอนคอมพิวเตอร์ ยกเว้น โรงเรียนเทคโนโลยี 2 (วัดคุหาสวรรค์) ที่ยังไม่มีครุสอนคอมพิวเตอร์ จำนวนครุสอนคอมพิวเตอร์ ส่วนใหญ่ทุกโรงเรียน มีครุสอนคอมพิวเตอร์ จำนวน 1 คน ยกเว้นโรงเรียนเทคโนโลยี 4 (ชุมชนวัดธรรมจักร) ที่มีครุสอนคอมพิวเตอร์ จำนวน 2 คน ผู้บริหาร และครูผู้สอนทุกโรงเรียนมีความคิดเห็นว่ามีครุสอนคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอ

1.2 สภาพการณ์ทั่วไปในโรงเรียนเทคโนโลยีส่วนใหญ่ ใช้ในการจัดการศึกษาทั้ง 6 งานจำแนกตามโรงเรียนในสังกัดเทคโนโลยี 5 โรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน

1.2.1 งานวิชาการ มีการนำไปใช้เป็นบางครั้ง ในด้าน การจัดทำแผนการเรียน การจัดทำตารางสอน การเรียนการสอน งานทะเบียนวัดผลประเมินผล และการนิเทศการสอน โดยมีค่าวัยลักษณะระหว่าง 33.80 – 46.00 ส่วนในเรื่องอื่นๆ ส่วนใหญ่ไม่เคยมีการนำไปใช้

1.2.2 งานบุคลากร ทุกโรงเรียนในสังกัดเทคโนโลยี 5 ยกเว้น บันทึกในทุกด้าน ได้แก่ งานทะเบียนบุคลากร การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อวางแผน อัตรากำลังคน การบันทึกข้อมูล สถิติเกี่ยวกับการมาปฏิบัติงานของบุคลากร รายงานการปฏิบัติงานของบุคลากร และใช้บันทึกผลการติดตามโครงการต่างๆ ของโรงเรียน โดยมีค่าวัยลักษณะระหว่าง 34.50 – 43.90

1.2.3 งานกิจการนักเรียน มีการนำไปใช้เป็นบางครั้ง ในด้าน การช่วยในงานทำบอร์ด แผ่นป้ายประกาศ งานกิจกรรมนักเรียน การบริการแนะนำอาชีพ และการพิมพ์เอกสาร ต่างๆของงานปกครองนักเรียน โดยมีค่าร้อยละระหว่าง 43.20 – 45.30 ยกเว้นในด้าน การบันทึกประวัตินักเรียนที่ทำผิดระเบียบวินัยของโรงเรียน ที่ไม่เคยใช้ คิดเป็นร้อยละ 43.20

1.2.4 งานอาคารสถานที่ มีการนำไปใช้ เป็นบางครั้ง ในด้าน การบันทึก และแสดง แผนผังของอาคารสถานที่ และการบันทึกการปฏิบัติงานของฝ่ายรับผิดชอบอาคารสถานที่ และ ทรัพย์สินของโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 42.40 , 40.30 ตามลำดับ ยกเว้นในด้าน การจัดทำเป็น ตารางความคุ้มการใช้อาคารสถานที่อย่างเป็นระบบ ที่ไม่เคยมีการนำไปใช้ คิดเป็นร้อยละ 33.80

1.2.5 งานธุรการ การเงิน และพัสดุ มีการนำไปใช้เป็นประจำ ในด้าน งาน สารบรรณ การจัดทำแบบรับหนังสือเข้า และออก งานทะเบียน สถิติ การห่มพอกถุง หรือ จัดทำ รายงาน การจัดสรรงบประมาณ งานระบบบัญชีการเงิน การทำบัญชีเงินเดือนครุ และใช้ คิดตามผลการปฏิบัติงาน และการใช้งบประมาณของโรงเรียน โดยมีค่าร้อยละระหว่าง 35.30 – 63.30 ยกเว้น ในด้าน งานบัญชีรับ-ขายครุภัณฑ์ ที่ใช้เป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.40 และในด้านการคำนวณรายจ่ายการจัดซื้อพัสดุจัดซื้อ ที่ไม่เคยใช้ คิดเป็นร้อยละ 31.70

1.2.6 งานงานความสัมพันธ์กับชุมชน ไม่เคยมีการนำไปใช้ ในด้าน งานทะเบียน ศิษย์เก่า งานทะเบียนสมาคมผู้ปกครอง และการให้ชุมชนเข้ามาใช้บริการต่อๆ ด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียน โดยมีค่าร้อยละระหว่าง 48.20 – 53.20 ส่วนในเรื่องอื่นๆ ส่วนใหญ่ใช้เป็นปัจจุบัน

ผลของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เทคโนลุก พิชณ์ ใจกลาง ในการรวมทั้ง 6 แห่ง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คือมีการนำ เทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในงานต่างๆ และโรงเรียนส่วนใหญ่ใช้เป็นประจำในงานธุรการ การเงิน และพัสดุ ด้านงานความสัมพันธ์กับชุมชนส่วนใหญ่ไม่เคยนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้

1.3 ด้านสภาพการใช้พัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนตามความคิดเห็น ของนักเรียน

1.3.1 โครงการ นักเรียนส่วนใหญ่ มีการนำไปใช้เป็นบางครั้งในด้าน การติดต่อ กับผู้ปกครอง และติดต่อเพื่อน นักเรียนส่วนใหญ่ ไม่เคยใช้ในด้าน การติดต่อธุระต่างๆ ยกเว้น นักเรียนโรงเรียนเทศบาล 3 (วัดท่ามะป่อง) ที่ใช้เป็นบางครั้ง

1.3.2 การศึกษาทางไกล นักเรียนส่วนใหญ่ มีการนำไปใช้เป็นบางครั้งในด้าน การทบทวนบทเรียน และใช้เพื่อหาความรู้เพิ่มเติม

1.3.3 คอมพิวเตอร์ นักเรียนส่วนใหญ่ มีการนำไปใช้เป็นบางครั้งในด้านการพิมพ์เอกสาร ยกเว้นนักเรียนโรงเรียนเทคโนโลยี 1 (วัดน้อย) และโรงเรียนเทคโนโลยี 4 (ชุมชนวัดธรรมจักร) ที่ไม่เคยใช้ การเรียนวิชาคอมพิวเตอร์โดยตรง ยกเว้นนักเรียนโรงเรียนเทคโนโลยี 1 (วัดน้อย) ที่ไม่เคยใช้ และนักเรียนโรงเรียนเทคโนโลยี 5 (วัดพันปี) ใช้เป็นประจำให้เพื่อความบันเทิง เช่น เล่นเกม คุยหานั้ง พังเพลง วาดภาพ ฯลฯ ยกเว้นนักเรียนโรงเรียนเทคโนโลยี 1 (วัดน้อย) ที่ไม่เคยใช้ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยใช้คอมพิวเตอร์ในด้าน การค้นคว้า หนังสือในห้องสมุด ยกเว้นนักเรียนโรงเรียนเทคโนโลยี 3 (วัดท่ามະป่าง) และโรงเรียนเทคโนโลยี 4 (ชุมชนวัดธรรมจักร) ที่ใช้เป็นบางครั้ง

1.3.4 เครื่องบันทึก เครื่องบันทึก นักเรียนส่วนใหญ่ มีการนำไปใช้เป็นบางครั้ง ในกิจกรรมรายงาน และการท่าเอกสาร รูปภาพต่างๆ ยกเว้นนักเรียนโรงเรียนเทคโนโลยี 1 (วัดน้อย) และโรงเรียนเทคโนโลยี 4 (ชุมชนวัดธรรมจักร) ที่ไม่เคยใช้

1.3.5 คอมพิวเตอร์ช่วยสอน นักเรียนส่วนใหญ่ ยังไม่เคยมีการใช้

1.3.6 โปรแกรมสำเร็จรูป นักเรียนส่วนใหญ่ มีการนำไปใช้เป็นบางครั้ง ยกเว้น นักเรียนโรงเรียนเทคโนโลยี 1 (วัดน้อย) ไม่เคยใช้

1.3.7 อินเทอร์เน็ต นักเรียนส่วนใหญ่ ยังไม่เคยมีการใช้

2. ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพิษณุโลก ในภาพรวม

2.1 ผู้บริหาร และครุภัณฑ์สอน มีปัญหาภาระหนักในໂລຍสารสนเทศไปใช้ในการจัดการศึกษาภายในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครพิษณุโลก ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาพบว่า ผู้บริหาร และครุภัณฑ์สอนส่วนมากมีปัญหาในระดับปานกลาง มีบางข้อที่มีปัญหาในระดับมากได้แก่ในเรื่อง จำนวนคอมพิวเตอร์มีไม่เพียงพอต่อการเรียนการสอน ขาดการจัดโอกาสในการเรียนคอมพิวเตอร์ให้แก่นักเรียนอย่างทั่วถึง ครุข้าดความรู้ในการใช้งานในอินเทอร์เน็ต ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ขาดบุคลากรที่มีความรู้และประสบการณ์ในการบำรุงรักษาอุปกรณ์ วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์ต่างๆ ที่มีอยู่ขาดประสิทธิภาพ เช่น เก้าอี้เสียบอย่างฯลฯ ขาดงบประมาณในการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในงานต่างๆ และอาคารสถานที่สำหรับจัดไว้ใช้เฉพาะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีจำกัด

แนวทางแก้ไขปัญหาความคิดเห็นของผู้บริหาร และครุภัณฑ์สอน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามีคอมพิวเตอร์ และบุคลากรไม่เพียงพอ ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณ และบุคลากรให้เพียงพอ

2.2 นักเรียน มีปัญหาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ภายในโรงเรียนสังกัด เทศบาลนครพิษณุโลก ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนส่วนมากมีปัญหาในระดับปานกลาง มีบางข้อที่มีปัญหาในระดับน้อยได้แก่ในเรื่อง เครื่องคอมพิวเตอร์เสีย ชำรุดใช้การไม่ได้ ขาดความสนใจในการใช้คอมพิวเตอร์ และขาดบุคคล ก็มีความชำนาญในด้านการบริหารจัดการ

แนวทางแก้ไขปัญหาตามความคิดเห็นของนักเรียน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ควรจัดให้มีคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียน ใช้อย่างเพียงพอ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพและปัญหาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ใน การจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพิษณุโลก มีสรุปเด่นๆ คือ งานมาอยู่กิจกรรม ดังนี้

- จากการศึกษาด้านสภาพสัมฤทธิ์ อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศที่มีใช้ในโรงเรียนตาม ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครุภัณฑ์สอนพบว่า โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพิษณุโลกทั้ง 5 โรงเรียน ส่วนใหญ่ มีวัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านต่างๆ ทุกโรงเรียน และ ทุกโรงเรียนมีความคิดเห็นว่าไม่เพียงพอ ด้านครุภัณฑ์สอนคอมพิวเตอร์ มีครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ จำนวน 1 คน และทุกโรงเรียนมีความคิดเห็นว่ามีครุภัณฑ์สอนคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอ ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพิษณุโลก มีวัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านต่างๆ ยกเว้นเทคโนโลยีที่ใช้งบประมาณ และการลงทุนสูง ได้แก่ การศึกษาทางไกล บ้านเรือนโดยพิเศษร่วมกับสอน (CAI) อินเทอร์เน็ตหรือวันครุ และสำหรับนักเรียนที่บังเอิญไม่มีการ นำมาใช้ และในทุกๆ ด้านยังมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริหาร และครุภัณฑ์สอน ซึ่งอาจเป็นเพราะโรงเรียนยังคงงบประมาณสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่ใหม่ ผู้บริหาร และครุภัณฑ์สอนอาจยังไม่เข้าใจถึงประโยชน์และความสามารถใน ด้านต่างๆ ของเทคโนโลยีเพียงพอ ประกอบกับขาดแคลนบุคลากรที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมพล ชำจิตร (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการ พัฒนาระบบสารสนเทศเครือข่ายภายในเพื่อบริหารวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขต ภาคคือฯ 7-8 พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการใช้ระบบสารสนเทศ มีปัญหาด้านเทคโนโลยี งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดแคลนบุคลากรทางด้านคอมพิวเตอร์ การพัฒนาระบบได้จัดทำ ระบบเครือข่ายภายในทางด้านฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์ และพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานของ สถานศึกษา

2. สภาพการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดการศึกษาทั้ง 6 งานจำแนกตาม โรงเรียนในสังกัดเทศบาลทั้ง 5 โรงเรียนความคิดเห็นของผู้บริหาร และครุภูษสอนพบว่า โดยภาพรวมทั้ง 5 โรงเรียน ทุกโรงเรียนมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดการศึกษาของ โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพิษณุโลก ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คือมีการนำ เทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในงานต่างๆ โดยใช้เป็นบางครั้ง โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้เป็นประจำใน งานธุรการ การเงิน และพัสดุ และไม่เคยใช้ในงานความสัมพันธ์กับชุมชน

จึงกล่าวได้ว่าโรงเรียนในสังกัดเทศบาลได้ให้ความสนใจกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดการศึกษา และการบริหารงานในด้านต่างๆ พัฒนา ด้วยจังหวัด การส่งเสริม อบรม บุคลากร ให้มีความรู้ในด้านการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปประยุกต์ใช้กับ งานด้านต่างๆ ตามดังนี้ ก้ายาภาด (2542 : 13-20) ได้กล่าวถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไว้ว่า ในสภาพสังคมปัจจุบันมุขย์สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยปฏิบัติงาน ในด้านต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิผล ปัจจุบันสำนักงานอำนวยการได้นำเทคโนโลยีสารสนเทศ เข้ามาประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลาย ทั้งนี้ เพื่อให้งานบังคับต้องดำเนิน ความสะดวกรวดเร็ว ความ ถูกต้อง และสามารถทำให้บันทึกได้เป็นร่องรอยมาก ผลิตภัณฑ์หลักนี้ นำไปประยุกต์ใช้กับงานที่ ได้ในหลายลักษณะ และตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 หมวด 9 ว่าด้วยเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (2545 : 37-39) มาตรา ๘๕ ยังได้กล่าวไว้อีก ว่า ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสนับสนุนคุณภาพ และ ประสิทธิภาพ

3. จัดการศึกษาด้านสภาพวัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศที่มีใช้ในโรงเรียนตาม ความคิดเห็นของนักเรียนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศ โดย ในภาพรวมอยู่ในระดับ การใช้เป็นบางครั้ง และยังไม่เคยใช้ในด้าน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน และ อินเทอร์เน็ต ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพิษณุโลกทั้ง 5 โรงเรียนยัง ไม่มีใช้ภายในโรงเรียน อีกทั้งเทคโนโลยีดังกล่าวมีราคาแพง ต้องใช้บประมาณสูง และต้องใช้ บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านน้อยมาก และตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 หมวด 9 ว่าด้วยเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (2545 : 37-39) มาตรา ๖๖ ได้กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนมีสิทธิ์ได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อ การศึกษาในโอกาสแรกที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้ และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อ การศึกษาในการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ผู้บริหารจึงควรส่งเสริม จัดสรรงบประมาณ และพัฒนาระบบทекโนโลยีสารสนเทศภายในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น อีกทั้งควรมีการติดต่องานที่ดี ที่มีประสิทธิภาพในโรงเรียนเพื่อให้สอดคล้องกับการศึกษา ตลอดชีวิต

4. จากการศึกษาด้านปัญหาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพิษณุโลกทั้ง 5 โรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน พบว่า ปัญหาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนรายข้อพบว่า มีปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระดับมากในเรื่อง เกี่ยวกับ จำนวนคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อการเรียนการสอน ขาดการจัดโอกาสในการเรียนคอมพิวเตอร์ให้แก่นักเรียนอย่างทั่วถึง ขาดความรู้ในการใช้งานในอินเตอร์เน็ต ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ขาดบุคลากรที่มีความรู้และประสบการณ์ในการบำรุงรักษาอุปกรณ์ วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์ต่างๆที่มีอยู่ขาดประสิทธิภาพ เช่น เก้า เสียงป้องกัน ขาดงบประมาณในการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในงานต่างๆ และอาคารสถานที่ สำหรับจัดไว้ใช้เฉพาะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีจำกัด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (บุญศิริ แสงทอง, 2541 : 130) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาการใช้คอมพิวเตอร์ในการศึกษาระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนสังกัดสภากาการศึกษาคาดถือลิกแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีปัญหาในการเตรียมบุคลากร เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบริหารงานเรียน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นพระวรวงศ์เทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามาเป็นบทบาทกับธุรกิจของมนุษย์มากขึ้น จนไม่เพียงพอต่อความต้องการ และการใช้งานของมนุษย์

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้บริหาร และครูผู้สอนต่างได้ให้ความสนใจ และกระหน่ำถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ได้เข้ามามีความสำคัญในชีวิตประจำวันของมนุษย์ และความต้องการส่วนของ (ศานิตย์ กาญพาด, 2542 : 6-8) ที่ว่าองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนในปัจจุบัน ต่างก็หันมาให้ ความสนใจกับเทคโนโลยีสารสนเทศกันอย่างจริงจังและมากขึ้น โดยใช้เป็นเครื่องมือช่วยสร้าง ระบบสารสนเทศในหน่วยงานของตน เนื่องจาก理事会คิดว่า เทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาท ในการทำกิจกรรมแบบทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสาร การปฏิบัติงาน การแก้ปัญหา หรือ การคัดสินใจ เพื่อวางแผนและการจัดการ และโดยเทคโนโลยีสารสนเทศจะช่วยให้ได้ สารสนเทศอย่างรวดเร็ว ถูกต้องเชื่อถือได้ ทันต่อเวลา มีเนื้อหา รูปแบบที่ต้องการ

5. จากการศึกษาด้านปัญหาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพิษณุโลกทั้ง 5 โรงเรียน ตามความคิดเห็นของนักเรียน พบว่าปัญหาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีบางข้อที่มีปัญหาในระดับน้อยได้แก่ในเรื่อง . เครื่องคอมพิวเตอร์เสีย ชำรุดใช้การไม่ได้ ขาดความสนใจในการใช้คอมพิวเตอร์ และขาดบุคลากรที่มี ความชำนาญในด้านการบริหารจัดการ แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการนำ เทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอาจเป็นพระ นักเรียนโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพิษณุโลกยังให้ความเชื่อมั่นในการนำเทคโนโลยี

สารสนเทศไปใช้ในการเรียนการสอนของครูผู้สอน อีกทั้งผู้บริหาร และครูผู้สอนได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้นักเรียนไม่เกิดปัญหานั้นกระบวนการต่อการเรียน ส่วนข้อที่มีปัญหาน้อยได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์เสีย ชำรุดใช้การไม่ได้ นักเรียนขาดความสนใจในการใช้คอมพิวเตอร์ และขาดบุคคลที่มีความชำนาญในด้านการบริหารจัดการ แสดงว่านักเรียนสามารถใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร และครูผู้สอนคิดว่าเครื่องคอมพิวเตอร์มีน้อยไม่เพียงพอต่อนักเรียน จึงได้อ้าใจใส่คูณเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่ให้เสีย หรือชำรุด อีกทั้งนักเรียนยังให้ความสนใจกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (นันทร พิริยะรุ่ง, 2533 : บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกหัดจากเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และความคงอยู่ ของการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนกลุ่มนี้ที่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับฝึกความสนใจสนุกสนาน ตื่นเต้น ที่จะเรียนคำศัพท์ต่างๆ และมี ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ นักเรียนยังเห็นว่าการทำแบบฝึกหัดจากเครื่องคอมพิวเตอร์นี้ประযุទ์ต่อการเรียนวิชาอื่นๆ และต้องการให้มีการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนด้วย และนักเรียนยังให้ความเชื่อมั่นต่อศักยภาพในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้สังกัดเทศบาลนครพิษณุโลก จะนั้นโรงเรียนจึงควรมีการส่งเสริม และประชาสัมพันธ์การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดการศึกษาให้เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการผลสำรวจ สภาพ และปัญหาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพิษณุโลก ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ยังขาดแคลนเทคโนโลยีสารสนเทศในทุกๆ ด้าน และบุคลากรไม่เพียงพอ อีกทั้งยังมีปัญหาน้อยในด้านต่างๆ หลายด้านจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปจากการวิจัยและได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหานี้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการอบรมบุคลากร เพื่อพัฒนาทักษะในด้านการนำเทคโนโลยีสารสนเทศให้มากขึ้น อีกทั้งมีการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความพร้อมอีกทั้งสะดวกต่อการใช้งานในด้านต่างๆ ภายในโรงเรียน เพราะเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นอีกยุทธศาสตร์หนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจ คุณ และประเทศชาติ

1.2 ผู้บริหารโรงเรียนจึงควรมีการจัดสรรงบประมาณ และจัดหนาบุคลากรที่เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้มากขึ้น อีกทั้งมีการจัดซื้ออุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย เช่น กล้องดิจิตอล เครื่องฉายโปรเจคเตอร์ และอื่นๆ ที่สามารถจัดซื้อได้ให้มากขึ้น ควรมีคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอต่อการเรียนของนักเรียน และการใช้งานภายใต้โรงเรียน

1.3 ความมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาประยุกต์ใช้กับกิจกรรมการเรียนการสอน ให้มากขึ้น เพื่อให้นักเรียน และบุคลากรภายในโรงเรียนรู้จักการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อไปใช้พัฒนาตัวเองในการดำรงชีวิต และสังคมในปัจจุบัน

1.4 โรงเรียนทุกโรงเรียนความมีอินเทอร์เน็ตใช้ภายในโรงเรียน เพาะอินเทอร์เน็ตมีประโยชน์ในการเรียนรู้ต่อเด็กนักเรียน อีกทั้งเป็นการเปิดโลกกว้างทางการศึกษาเพื่อนำไปสู่ระดับสากล

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

2.1 ความมีการศึกษาในเรื่องนี้ โดยขยายสู่ด้านอย่างให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เช่น ศึกษาจากโรงเรียนเทศบาลในเขตการศึกษาอื่นๆ หรือศึกษาในโรงเรียนลังกาฯ กระทรวงศึกษาธิการ

2.2 ความมีการศึกษาวิจัยความต้องการ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นรายเฉพาะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล แต่ละชนิดโดยศึกษาข้อมูลเดิมอีกในรายละเอียด และควรสำรวจความต้องการของครู และของนักเรียน ในการพัฒนาคุณภาพเพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการศึกษาในด้านต่างๆ ให้อย่างกว้างขวาง เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ และเป็นแนวทางในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาต่อไป

2.3 ความมีการศึกษาความต้าหากในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ในการศึกษาของครู และนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการนำไปใช้กับการศึกษา และสร้างความความต้องการของครู และนักเรียน